

τὸ θεϊότατον αὐτὸ δῶρον, ὑπερ μόνον ἰσως τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου· δὲν ἐπιδέχεται παραποίησην, διότι οὐδέποτε βεβαιωμένου γέλωτος οἱ λεπτότατοι ἔστω τόνοι, οἱ ἐπικαλύπτοντες τὴν λύπην, ἢ τὴν ἀγανάκτησιν, ἢ τὴν εἰρωνεῖαν δύνανται νὰ κρυβῶσι, διὰ τί δὲν θὰ καταστῆ τότε καὶ αὐτὸ εὐκολώτερον εἰς κιβδηλευσιν ἀγοραΐας δραχμῆς ἢ χαρτίου πενταφράγου;

Καὶ τί ὠραία λοιπὸν ὑπὸ τοιούτους ὄρους προετοιμάζεται ζωὴ διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ βιώσωσι κατὰ τὴν δαιμονίαν ταύτην ἐποχὴν! Μὰ τὴν ἀλήθειαν, θὰ εἶνε νὰ προτιμήσῃ τις ἀκόμη καὶ αὐτὸν τὸν ἰδικὸν μας, ἀντὶ τοῦ ψυχροῦ τούτου καὶ τεχνητοῦ καὶ δι' ἐλατηρίων κινουμένου αἰῶνος, καθ' ὃν βαθμῆδὸν βεβαίως καὶ ὁ ἄνθρωπος θὰ καταστήσῃ ἠλεκτρικὴ μηχανὴ χορδίζομένη ὡς ὠρολόγιον ἅμα τῇ γεννήσει του καὶ διατρέχουσα οὕτω κατ' εὐθείαν ἀνευ οὐ-

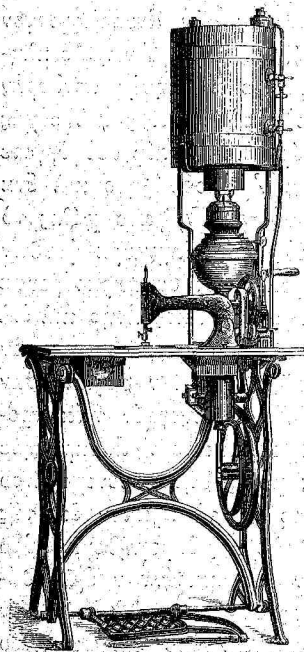
δενὸς ἐλιγμοῦ ἢ ἐμποδίου τὴν σιδηρὰν τροχίαν τῆς ὑπάρξεως, ἣτις θὰ τὸν ὀδηγῆ πρὸς τὸν σταθμὸν τοῦ τάφου.

Ἐκτὸς πλέον ἂν συμφώνως πρὸς τὴν τοιαύτην διαμόρφωσιν καὶ μεταβολὴν τῶν ὄρων τοῦ βίου ἀναφανῆ, ὡς ἐπίστευε διὰ τὰ πολιτικά του ὄνειρα καὶ ὁ Οὐγκώ, ἀνάλογος ἀνθρώπων φύλῃ, ἐγκαινίζουσα οὐ μόνον νέαν ἐποχὴν ἐν τῷ τρόπῳ τῆς ἐπὶ τῆς γῆς διαβιώσεως, ἀλλὰ καὶ νέαν σειρὰν καὶ ἀρχὴν γένους ἐν τῇ κλίμακι τῶν ὄντων.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΗΤΣΑΚΗΣ.

ΝΕΟΣ ΤΩΝ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΩΝ ΚΙΝΗΤΗΡ.

Καὶ πάλιν σκοποῦν ἔχομεν περὶ ραπτομηχανῶν νὰ ὀμιλήσωμεν, καὶ πρὸς τὰς γυναῖκας ν' ἀποτεινόμεν ὀλίγας περὶ αὐτῶν λέξεις. Ἀφ' οὗ αἱ ἄβραϊ χεῖρες τῶν ἀπηλλάγησαν

τῆς βελόνης διὰ τῆς ἐφευρέσεως τῆς ραπτομηχανῆς, τὸ βάρος ὅλων τῆς ἐργασίας μετετέθη εἰς τοὺς μικροὺς αὐτῶν πόδας. Ἡθελήσαν λοιπὸν καὶ τούτους διὰ τινος μηχανήματος ν' ἀπαλλάξωσι τῆς δυσκόλου αὐτῶν ἐργασίας. Ὑγιονομικοὶ λόγοι ἔδωκαν πρὸς τοῦτο τὴν πρώτην ἀφορμὴν. Καὶ μετὰ μικρὸν ἀνεφάνησαν εἰς τὰς ἀγορὰς διάφοροι καὶ οὐκ ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν κινητῆρες τῶν ραπτομηχανῶν, προωρισμένοι νὰ λύσωσι τὸ ζήτημα τοῦτο. Οἱ εὐχρηστότεροι μετὰξὺ αὐτῶν ἦσαν οἱ δι' ὕδατος κινουῦντες τὰς μηχανάς, ἔχοντες μόνον τὸ ἐλάττωμα, ὅτι δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι πανταχοῦ, παρὰ μόνον ἐκεῖ ἐνθα ἐκβάλλει ὄχρετός τις τοῦ ὕδραγωγείου. Περὶ τούτων ὡς καὶ περὶ τινῶν ἄλλων εἶπομεν ἤδη ὀλίγας λέξεις ἐν τῷ ἀριθμ. 25. τῆς „Κλειῶς“ σελ. 11. ὑποδείξαντες ὅτι ὅλα ταῦτα τὰ

μέσα ὑπόκεινται εἰς πλείστας ὅσας μεταβολὰς ἐν τῷ μέλλοντι, καθότι μακρὰν ἡμῶν εὐρίσκεται εἰς ἐπὶ ἡμέρα ἐκείνη, καθ' ἣν τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα θὰ φέρεται εἰς ὅλας τὰς οἰκίας.

Πρὸς τὰς ἀνάγκας ἡμῶν ἐπιτήδειος εἶνε μόνον ὁ κινητῆρ ἐκεῖνος, ὅστις πανταχοῦ δύναται νὰ τοποθετηθῆ καὶ νὰ ἐργάζεται, ὡς τοιοῦτος δὲ δύναται νὰ θεωρηθῆ ὁ ἐν εἰκόνι σήμερον ἐνταῦθα παρατιθέμενος, ἐφεύρημα ὦν μεγάλου τινὸς τῆς Σαξωνίας ἐργοστασίου. Ὁ κινητῆρ οὗτος τίθεται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ ἀτμοῦ, ὅστις παράγεται ἐν τῷ ὑπέρνω τῆς μηχανῆς εὐρισκομένῳ λέβητι. Τὴν πρὸς παραγωγὴν αὐτοῦ ἀναγκαίαν θερμότητα παρέχει μεγάλη τις λυχνία πετρελαίου, φωτίζουσα συγχρόνως καὶ τὰ ἀντικείμενα, μεθ' ὧν ἐργάζεται ἡ ράπτρια. Ὁ περιττεύων ἀτμὸς δύναται διὰ τινος σωλῆνος ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος νὰ ὀδηγηθῆ ἐξω τοῦ παραθύρου ἢ ἐντὸς τῆς θερμάστρας. Τὸ ποσὸν τῆς μικρᾶς μηχανῆς ἰσοδυναμεῖ πρὸς $\frac{1}{10}$ δυνάμεως ἐνὸς ἵππου καὶ διὰ τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ εἰς κίνησιν καὶ ἄλλων οἰκιακῶν μηχανημάτων. Ἀπέχει πιθανῶς πολὺ ὁ καιρὸς, καθ' ὃν θὰ ἐφαρμοσθῶσι παρ' ἡμῖν τοιαῦτα μηχανήματα. τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεώς των χρησιμοποιούμενα ἐνταῦθα, ἀνευ συστάσεως κατηραμένων ἐπιτροπῶν καὶ ἄλλων ἀναβολικῶν συνδυασμῶν. Ἡμεῖς ὅμως οὐδεμίαν θὰ παρίδωμεν εὐκαιρίαν, ὅπως εὐλόπτως ἀνακοινῶμεν ταῖς Ἀναγνωστρίαις τῆς „Κλειῶς“ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἐργατικότητά των.

Ἡ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.

(Διήγημα.) (συνέχεια.)

VIII.

— Πέτρε Γαβριήλοβιτς! ἐφώνησε βροντωδῶς στρεφόμενος ὁ κύριος Ράτς πρὸς ἐμέ. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς συστήσω τὸ — τὴν — τὸν πρῶτόν μου ἀριθμὸν, Σουσσάνα Δαμιανῶ, χάχα!

— Οὕτε ἂν καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομά της ὁμοιάζει πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐσαφέθην πάλιν κατ' ἰδίαν.

Ἡ Σουσσάνα ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν θέσιν της καὶ ὑπεκλίθη, χωρὶς ὅμως νὰ μειδιάσῃ καὶ χωρὶς νὰ καταβιβάζῃ τὰς σταυρωμένας χεῖράς της.

— Ἀλλὰ ἡ διωδία μας; ἐξηκολούθησεν ὁ κύριος Ράτς. Μεγάλε Μαικίνα, Ἀλέξανδρε Φουστῶφ! Τὴν κιδάραν Σου τὴν ἀφήκεις ἐδῶ καὶ τὸ φαγόττο μου τὸ ἔβγαλα ἤδη ἀπὸ τὴν θήκην του. Ἐλα νὰ κάμωμεν μίαν συναυλίαν εἰς τὴν ἀξιοσέβαστον συναναστροφὴν! Ὁ ἀρχίσωμεν λοιπόν; ἤρωτησεν ἐντονώτερον, ἅμα εἶδε τὸν Φουστῶφ μὴ ἐτοιμαζόμενον